

Nedjelja uskrsnuća Gospodinova
Konkatedrala u Osijeku, 17. travnja 2022.

Draga braćo i sestre, "Mir vama!" nije samo pozdrav. Osobito ne danas na Uskrs. Te su riječi radostan navještaj središnje kršćanske poruke: Isus je uskrsnuo!

"Mir vama!" su prve riječi uskrslog Isusa njegovim učenicima i svima nama kroz čitavu povijest.

Poslije anđelovih riječi: "Ne bojte se! Nije ovdje, nego uskrsnu!" - kojima je u rano uskrsno jutro dočekaao žene, koje su našle otkotrljan kamen s Isusova groba, a grob prazan, "Mir vama!" postao je uskrsni poklik, pun radosti i nade za svakog čovjeka i za čitavo čovječanstvo: Isus je uskrsnuo! Iz groba je ustao onaj koji je na križu bio raspet, umro i pokopan! Isus je pobijedio smrt! Njegovo uskrsnuće garancija je i našeg uskrsnuća! I zato zadnja riječ u našem ljudskom životu nije smrt, nije zbogom zauvijek, nego je to radost uskrsnuća, u kojoj se i od naših pokojnika opraštamo smireno i u nadi, riječju "Doviđenja!"

Draga braćo svećenici, đakone, poštovane časne sestre redovnice, dragi vjernici, draga braćo i sestre i svi koji nas pratite putem televizije ili radija: Mir Vama! Sretan Vam Uskrs!

Na početku ovoga uskrsnoga slavlja odbacimo beznade, sumnje, strah za sebe i za one koje volimo! Odbacimo zlo i grijeh, te se raskajani i puni povjerenja otvorimo uskrsnom Isusu i njegovoj poruci: Mir vama!"

Draga braćo i sestre,
poštovane časne sestre redovnice,
dragi đakone i draga braćo svećenici!

Za svakog čovjeka smrt predstavlja mučno pitanje. Nitko ne ostaje ravnodušan pred mrtvačkim lijesom; - pred tuđim, a još manje pred svojim. To je posve razumljivo jer smrt je najteži udarac našem ljudskom životu. Ona izaziva duboka pitanja smisla našega života, koja potresaju našom ljudskom egzistencijom i kojih se jednostavno ne možemo osloboditi:

- kamo mi to smrću odlazimo; što će biti s nama?
- zašto smo uopće na zemlji, ako sve završava grobnim humkom?
- ima li smisla naše ljudsko zlopaćenje, trud, nastojanje, čestitost, poštenje - kad svi završavamo jednako u truleži groba?

K tome, kolikogod je medicina uznapredovala i uspjela je povećati prosječnu dužinu ljudskoga života, te vjerojatno da će u tome i dalje imati uspjeha, ipak medicina ne može pobijediti starenje ljudskog organizama, niti smrt. Štoviše smrt uvijek iznova poprima nove oblike. Vjekovima čovječanstvo nije znalo što je smrt od različitih oblika karcinoma, bolesti koje su posljedica nezdravog načina života, stresa i sl.; nije znalo što je smrt na prometnoj cesti, smrt od droge... I dok medicina s jedne strane uspijeva spriječiti smrt uzrokovanu od različitih bolesti od kojih se nekada umiralo, ipak danomice bujaju novi i novi oblici umiranja. Prijeti nam opasnost od ekološke zagađenosti, od različitih oblika zračenja, od genetskih poremećaja koji uzrokuju različite tumore i poteškoće u razvoju... Smrt je, kako ističe sv. Pavao, posljednji neprijatelj koji poput aždaje - kojoj kad odsiječeš jednu glavu, brzo izbacuje nekoliko drugih, do sada neviđenih. Ona je mnogooblična i jedino sigurno u ljudskom postojanju.

No, draga braćo i sestre, utjelovljeni Sin Božji Isus Krist, koji je umro i bio položen u grob, živ je iz groba ustao. On je pobijedio smrt! Uskrsnuo je i njegovo je uskrsnuće garancija i našega uskrsnuća. Bog Otac ga je uskrisio od mrtvih kao "Glavu i prvijenca među mnogom braćom" (usp. Rim 8,29). I mi vjerujemo da će se ono što se dogodilo s Kristom, dogoditi i sa svakim čovjekom.

Radosna poruka kršćanske svetkovine Uskrsa, zato, glasi: Čovjek nije stvoren za trulež i ništavilo groba. Božja ljubav ne dopušta da propadne «čovjek koji je na zemlji jedino stvorenje što ga je Bog htio radi njega samoga» (GS 24), nego ga

ista Božja ljubav uskrisava iz pepela groba i nudi mu uskrsnu radost u zajedništvu s Trojedinim Bogom.

U današnjem evanđeoskom odlomku možemo vidjeti da je uskrsna poruka tolika novost, toliko neočekivana, velika i radosna vijest, koja stubokom mijenja naš život i u nj unosi svjetlo, smisao i radost, da gotovo da ju ne možemo prihvatiti. Prazan grob nije bio učenicima i ženama koje su na uskrsno jutro došle na grob nikakav znak uskrsnuća. Oni najprije misle da netko nije dao mira niti mrtvom Isusu te je iz groba ukrao njegovo mrtvo tijelo. Evanđelist Ivan je događaje uskrsnog jutra opisivao u svom evanđeoskom tekstu i desetljećima kasnije. I nakon dugog vremenskog perioda nije zaboravio nijedan naoko nevažan detalj o tome tko je prvi stigao na grob, a tko prvi ušao u njega te koje je poveze našao, kako savijene i na kojem mjestu. I opisivanjem detalja apostol Ivan opisuje svoje i Petrovo nerazumijevanje onoga što se dogodilo. Njih dvojica, žene koje su toga jutra bile na Isusovu grobu, ostali apostoli nisu očekivali uskrsnuće. Nisu računali s njim. Oni se i godinama kasnije, nakon susreta s Uskrslim prisjećaju svakog detalja, no i činjenice da su im tek susreti s uskrsnim Isusom potpuno otvorili um i oči da razumiju i shvate te da prihvate novost i veličinu uskrsnuća, uskrsne poruke i značenje Isusova uskrsnuća za naš ljudski život.

Samo susreti s njim (s Uskrslim) će mijenjati njih, njihove poglede na svijet, njihov odnos prema drugim ljudima i njihove međuljudske odnose. To da se bez susreta s uskrsnim Isusom, kojega susrećemo na nedjeljnom okupljanju njegovih učenika, ne događa nikakva promjena s nama i u nama, velika je i važna lekcija i ovog današnjeg Ivanovog evanđeoskog odlomka.

Draga braćo i sestre, mi smo okupljeni upravo na nedjeljnom susretu Isusovih učenika, u dan kad je Isus uskrsnuo, kad je njegov grob osvanuo prazan i kad je uskrsli Isus prvi puta kroz zatvorena vrata došao u zajednicu svojih učenika. I samo ti susreti s Uskrslim mogu i mijenjaju i nas i naše živote.

Poslije Kristova uskrsnuća i njegova praznog groba, groblja i grobovi za nas nisu više nisu mjesta na koja odnosimo i gdje ostavljamo svoje mrtve, one kojih više nema, koji više ne postoje, već su smrt i grobovi most preko kojega se ulazi u život vječni te mjesto gdje započinjemo konačni dijalog i zajedništvo vječnog života s Bogom.

S Isusovim uskrsnućem pucaju okovi svakog oblika smrti, umiranja, zadaha groba, svakog oblika sputanosti i ropstva i po uskrsnoj poruci pobjede života nad smrću otvaraju se neslućeni horizonti. Besmisao postaje smisao, a iskustvo smrti i grob postaju vratima novoga rođenja. Otajstvo uskrsnuća budi, stoga, u nama nadu, smisao i pouzdanje. Poručuje nam da ljudski život i svi životni križevi i padovi, da sve nedaće što ih susrećemo na osobnom i društvenom području života imaju smisla. Vjerovati u uskrsnuće znači gledati dalje od groba, preko groba.

Vjera u uskrsnuće nam daje snagu za nadilaženje prizemne ljudske logike u kojoj tražimo samo ono što je nama osobno lakše, korisnije, unosnije i bolje. Vjera u uskrsnuće nam daje snagu za čestitost, poštenje, istinoljubivost, pravičnost, solidarnost i dobrotu makar je to zahtjevnije i teže. Vjera u uskrsnuće nam ne dopušta da se zadovoljavamo osrednjošću i potrebnim minimumom, nego nas potiče na veći trud i napor, na ljubav prema onome tko mi neće uzvratiti. Vjera u uskrsnuće me potiče da praštam, da budem veći od tuđe slabosti i da nikada ne vraćam jednakom mjerom, te da ja sam nikada ne uzmem sud u svoje ruke, nego da ga uvijek s povjerenjem prepuštam Bogu.

Uskrsna se preobrazba tako od čovjeka vjernika širi i na cjelokupnu kozmičku stvarnost, a bit će dovršena u konačnom ostvarenju "novog neba i nove zemlje", gdje će 'sve stvorenje, oslobođeno ropstva raspadljivosti, sudjelovati u slobodi slave djece Božje' (usp. Rim 8,21), a Bog biti "sve u svemu" (usp. 1 Kor 15,28).

Draga braćo i sestre i ljudi dobre volje, poštovane časne sestre, draga braćo svećenici, te svi koji nas pratite zahvaljujući televiziji ili radiju, sa željom da snagom Krista uskrsloga uspijevamo trajno nadilaziti svaki oblik ropstva, truleži i smrti u vlastitom životu, da trajno uspijevamo umirati sebi, svom egoizmu, svojoj samodostatnosti te tako svjedočiti snagu uskrsne preobrazbe, koja ima ne samo osobnu, nego i društvenu dimenziju, te da se i po nama uspije trajno ostvarivati uskrsna preobrazba cjelokupne crkvene, društvene, gospodarske, političke, medijske i kulturne stvarnosti, želim Vam svima sretan i blagoslovljen Uskrs. Sretan Uskrs želim i svim članovima Vaših obitelji; svim bolesnicima, bolničkom osoblju, svima osamljenima; hrvatskim braniteljima, vojsci i policiji; djelatnicima u medijima i svima koji rade u javnim službama te moraju raditi i danas na Uskrs; skori Uskrs Ukrajinskom narodu i svima onima koji su otvorili vrata izbjeglicama iz Ukrajine i drugim unesrećenim osobama. Neka nam Uskrsli Gospodin svima daruje svoga Svetoga Duha! Amen!